

Andrzej Grabowski

SZAKADT BALLADA

Már saját hangunkat sem akarjuk
hallani világosodó reggeleken,
mikor a résre nyitott ablakokból
panaszok szava árad szerteszét.

Magunk sem tudjuk, hogy miénk-e
ami még köröttünk bolyong?
Ez az mit évekig gonddal kényeztettük
vagy csak a visszhangja kong?

Miután éhezni nem szeretnek ők sem,
a legyek is elhagyták otthonom ...
Még tegnap elvetődött erre
nyugatról egy kedves kuzinom.

Ám munkanélküli önála is
ki barátja minden pókfonálnak.
Koszlott fivérek, az anya és nővér
kacérnak lenni nem akar...

Valahonnét itt termett egy hívatlan
s nálunk hosszan elücsörgött még
egy franc kinek vagyon, akarat, étel
semmiképp, sohasem elég.

Egész bensőkben zörög valami
emlékezetes Nyár és hit, reménnyel teli ...
Mily sápadt voltál akkor minálunk ...
vajon a balga ha mosolyog, könnyét is nyeli?

Kazimnierz Burnat

AZ ÚTON

Pár pillanatra ugrottam be
a fény és meleg
illatával

köszöntésemre
a cseresznye friss nedvével
apró patakocskákat jelölsz
frissen vasalt ingemre

átforrósodott kályháról
kínálsz gőzölgő levessel
és hagymakarikával díszített gombóccokkal
bátran nézünk egymás szemébe
e szoba falai közül kivitt
jószág erejének érzetével

apró porcelánjaim érintésével
a jó befejezésre összpontosítok
már a kezdetektől

bár megtettük
az utat mely
bennünket elválaszt
óvó tekinteteddel
irányt mutatsz
a visszatérésre

